

ЦАНА 50 Н. ФЭН. — PREIS 50 Pf.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”THE BELORUSSIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND”

№ 3 (603)

25-га сакавіка 1963

ГОД ВЫДАНЬЯ 17

1918 — 25 Сакавіка — 1963

Ад Каліноўскага да Акту 25 Сакавіка

Сёлета спаўняеца некалькі вялікіх угодкаў ёсць гісторыі беларускага нацыянальна-вызвольнага руху. Найважнейшыя з іх — гэта 100-гадзінны беларускага народнага паўстаньня 1863 году, пачатак якога прыпадае на канец сакавіка — пачатак красавіка, і 45-гадзінны Акт 25 Сакавіка.

Адзначаючы гэтыя ўгодкі, выразнай усъведамляеца ідэйнае суязь, цягласць і ўзаемнае дападуненне гэтых двух найвыдатнейшых актаў вызвольнага змагання нашага народа пасля страты гісторычнай дзяржаваўнасці, міжволі насоўнца на думку падабенства абставін і размышчэння сілаў, што іх суправаджалі. Падабенства знаходзім таксама як у трагічным заканчэнні гэтых актаў, гэтак і ў пацверджанні ім паслядоўнасці і нязломнасці стыхінага імкненія нашага народа да сваіх запаветных мэт — свободы, незалежнасці і справядлівасці.

Факт існаваныя гэтых вялізарных вехаў на шляху вызвольнага змагання нашага народа не дзе супакою сініншнім прыгнітальнікам беларускага народа. Яны намагаюцца апаганіць іх, выкрайвіць іхны зъмест у вачах прыгнечных нароўд і вонкавага съвету, а часам нават выкарыстаць для сваіх інтарэсаў. Але дарма!

І паўстаньне 1863 году і Акт 25 Сакавіка былі сікіраваны да тae самае мэт — вызваленія нашага краю з пад чужацкай няволі, аднадліненія нацыянальнай незалежнасці і сацыяльной справядлівасці ў рамках свае незалежнасці дзяржавы. І ў абодвух выпадках гэтыя справядлівія імкненія беларускага народа сустрэлі жорсткі супраціў з боку тae самае сілы — імпэрыялістычнае Масквы.

На ўсходзе Эўропы лёс Беларусі падзялялі і пацяляюць шмат іншых краін, але хіба ніводнаму народу ў іншых частках съвету не давялося столькі змагацца за сваю свободу супраціў аднаго і таго-ж захопніка і прыгнітальніка і да сінія заставацца паняволеным, як гэта выпала на долю Беларусі.

Яшчэ, праўда, ня мала ёсьць людзей, што ў суязь з гэтым ставяць пытаньне: чым-жа вытлумачыць таёк палажэнні? Яны звычайнай рэдка трапляюць на правільны адказ. Ім, звычайна, не азанаёмлены ні з запраўднай гісторыяй краін нашых прастороў ні з іхнай сучаснасцю, цяжка ўсьведаміць, што апрача прычыны геапалітычнага палажэння нашай Бацькаўшчыны, ёсьць адна галоўная прычына: палітыка кіруючых колаў нашага ўсходняго суседа — колаў, якія здольныя кідацца з аднай скрайнасці ў другую, каб паставіць дагары нагамі ўвесі свойнутраны сацыяльны лад, але якія ў вонкавых дачыненіях нязменна і цвёрда трывамоцца жорсткага ѹ бескампрамісовага імпэриялістычнага курсу. А што сініншнія акупанты Беларусі запраўды зьяўляюцца вернымі праўдзяжылікамі імпэриялістычнай палітыкі расейскіх цароў, кожны можа пераканацца на прыкладзе іхнага змагання за захаванье ўсіх завяшоў сваіх фэадальных папярэднікаў. На Беларусі яны далей ваююцца на толькі супраціў Акту 25 Сакавіка і ўсіх праўаў нацыянальнага адраджэння пазнейшага перыяду, але ў супраціў Кастусю Каліноўскім.

Кастуся Каліноўскага ды цэлай гісторычнай асновы існавання беларускай нацыі. Але таму, што супраціў гісторычных фактаў змагацца цяжка, бальшавіцкая прарапаганда часта звязвае супраціў самой сібе. Так атрымалася з насытленнем ідэйных і Апрача ведамых дасюль палітычных палітычных пазыцыяў беларускага паўстаньня 1863 году і сінетапагляду самога Каліноўскага. Пасля шматгадовага «выгнанні» Каліноўскага як «буржуазнага нацыяналістага» з гісторыі Беларусі, апошнім часам пачынаючы яго памаленку «рэгабілітаў», але толькі ў такой ступені, на колькі яго можна схвалішаваць, каб зрабіць прадвеснікам бальшавіцкага рэвалюцы... Пайшлі ў ход прыхваткі бальшавіцкай дыялектыкі. Каліноўскага пачалі прадстаўляць не як Каліноўскага; гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Беларусі ад Рәсей, бо Генадзій Кісялёў да 125-годдзіні здзяйсняў народнага паўстаньня на варце інтарэсаў Літвы (маеща на ўвазе Літва гісторычна, а не сініншнія — М. К.) і дамагаўся, каб сродкі і сілы Літвы зусім на ішчілі на справу Карабеўства Польскага. Літва, гаворыцца, што расейскі генэрал В. Ф. Ратч, «які пісаў на даручэнне Мураёва-Вешалініка кнігу аб паўстанні 1863 году, карыстаўся вызваленай Беларусі з ейнымі суседзіямі яго, якімі быцца, из-заўвілі, — але толькі як змагара за сацыяльную свободу й незалежнасць Белар

Калгасы і саўгасы Беларусі ператвараюцца ў жывёлагадоўчыя гаспадаркі

Праездам з Усходнім Нямеччыны Хрушчоў спыніўся на чатыры дні ў Менску. Там ён размаўляў з партыйна-савецкімі кіраўнікамі Беларусі аб зменах гаспадарчага напрамку калгасаў і саўгасаў. Вось-жа ў выніку гэтых гутарак у савецкай прэсе за 18 сакавіка сёлета была зъшемчаніца запісіка Хрушчова прэзыдыму ЦК КПСС пад назім «Аб некаторых пытаннях спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі на Беларусі, Прываліцкіх рэспубліках і пад'юночна-захадніх вобласцях Расейскай Федэральнай Рэспубліцы».

У сваёй запісцы Хрушчоў прапануе ўсю заходні-пад'юночную частку Савецкага Саюзу адвесці пераважна дзеля вытворчасці ў калгасах і саўгасах малака, мяса і разьвіцця птушкагадоўлі. Даведаўшыся, што ў Заходнім Нямеччыне разводзіцца качкі биз водных прастораў, Хрушчоў у сваёй запісцы дає, што на Беларусі ёсьць шмат азёр, таму траба выкарыстаць гэту асаблівасць і разводзіцца качак на вадзе, бо вазёры маюць шмат дармовых кармоў. Маўляў, будзе танік і карысна.

За гэтай запісцы быў зъшемчаны у «Правдзе» вялікі артыкул першага сакратара ЦК КП Беларусі Мазурава. У артыкуле Мазураў з захаліннем адзначае, што Мікіта Сяргеевіч вельмі пільна і дасканала вывучыў прыродныя ўмовы сельскай гаспадаркі на Беларусі і глыбока прааналізаву эканоміку калгасаў і саўгасаў. У сваім артыкуле Мазураў здыз'яліцецца праизлівасцю Хрушчова, бо, маўляў, ягоныя думкі й дасветчаныя, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Мазураў упёрнула падкрэслівае, што на Беларусі ёсьць бясспрочныя спрыяльныя ўмовы дзеля пасляховага разьвіцця жывёлагадоўлі. Зусім ня будзе трудным у калгасах і саўгасах давесці на кожныя 100 гектараў сельскагаспадарчых земляў да 70 галоў буйнай рагатай жывёл. Між тым, пакуль што ў сярэднім калгасы маюць толькі на кожныя 100 гектараў 28 галоў буйнай рагатай жывёл і ў тым ліку 11 кароў, а пасобныя калгасы маюць толькі 5 кароў на 100 гектараў.

Пасвядчыла праекту Хрушчова, калгасы і саўгасы на Беларусі, зъшемчаныя кірунок развіцця сельскай гаспадаркі ды звольненія ад абавязковай зданы дзяржаўнай зборжкі, у ніякім выпадку ня маюць права зъмяніцца пасадчыя плошчы зборжавых культур і не павінны ператвараць ворнія палі ў сенажаці.

Мазураў з свайго боку ўважае стратычны для савецкай дзяржавы плаціць калгасам і саўгасам Беларусі, за прадаўніцтва дзяржаве 30 мільёнаў галоў зборжка 39 мільёнаў рублёў, бо на Паўночным Каўказе зборжка прадаеща па значна ніжэйшых цэнтрах. Між тым, калгасам Беларусі складошт 30 мільёнаў галоў зборжка абышоўся 42 мільёны рублёў, а дзяржава заплаціла толькі 39 мільёнаў.

Ішчэ ў 1958 годзе ЦК КПСС і Савет міністраў СССР прынялі пастанову аб зъшемчаныні буйных гарадоў і работ-

ніцкіх пасёлкаў малаком, бульбай і гароднінай. З гэтай мэтай вакол гарадоў з'яўліліся лепіх саўгасаў былі створаны спэциялізаваныя троствы, на якіх быў устаноўлены абавязак забысьлечваць працоўных гарадоў гэтай працоўнай на практыку.

Каб павялічыць вытворчасць малака, гародніні і бульбы, гэтая гаспадарка была надзеленая сродкамі ды лічтаваніем дасцікі.

У савецкіх калгасах і саўгасах маюць шмат азёр, якія дасветчаныя, што на Беларусі ёсьць шмат азёр, таму траба выкарыстаць гэту асаблівасць і разводзіцца качак на вадзе, бо вазёры маюць шмат дармовых кармоў. Маўляў, будзе танік і карысна.

З гэтай запісцы быў зъшемчаны у «Правдзе» вялікі артыкул першага сакратара ЦК КП Беларусі Мазурава. У артыкуле Мазураў з захаліннем адзначае, што Мікіта Сяргеевіч вельмі пільна і дасканала вывучыў прыродныя ўмовы сельскай гаспадаркі на Беларусі і глыбока прааналізву эканоміку калгасаў і саўгасаў. У сваім артыкуле Мазураў здыз'яліцецца праизлівасцю Хрушчова, бо, маўляў, ягоныя думкі й дасветчаныя, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Крыху пазыней спэцыялізацыя калгасаў быў выдзелены дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Калгасы быў зъшемчаныя дзеля забысьлечванія малаком і гароднінай працоўных Менску. На будзені уважоўці з'яўліліся дзейнасці саўгасаў, якія будзе праведзены ў жывёлі, адгыраюць выключную ролю дзеля далейшага ѹ пасляховага разьвіцця калгасаў і саўгасаў на Беларусі...

Паклапоцімся аб завяртанціх „рабселькорах“ У падсавецкай Беларусі

«На нашым лузе
Гадзюкі шыпіць, —
Ніхто іх ня худзіць,
Ня гоніць у гаць»
Янка Купала

Пасобку ўзятыя завяртанцы іншыя асаўлівае ўвагі з боку суродзіча на чужыне. Калі заціты вораг нашага народу заслугоўвае трапнае кулі, дык для завяртанца хопіць гучнае амлювухі. Хіба ж хто рагадуну, прызначанае для мільдзівэдзя, пачнеч ўжываце супраць замуменнае вароны? Таму ѹ тыя творы або завяртанцах, што часам сустракаюцца ў замежным друку зьяўляюцца ѿсяго толькі важкім дотыкам нашае далоні да іхных абліччаў — большае кары і на вартаў гэтыя наймітыя Масквы. І тым балей, што ѹ выкryваныя заходніцтва апошняе мы іншы раз маём дапамогу і ад... завяртанцах ачумелых прошкаў з паміжнымі бадзейкамі, якія, з прычыны свае пылкасці, як газетчыкі, анік ня ѹ стане, наўсуперак загадам партыі ўраду, дарэнты прыхаваць тамтэйшую запрадаўніцу.

Няпрыемна поркацца ў завяртанцім съметніку, але ўсё-ж раю суродзічам адшукць № 555 таго-ж самае асіпавае вароны з падробным імям «Голос радзімы». На першай бачынцы гэта гумару, наверсе, у левым кутку, зъмешчаны надзвычай паказальны фотапартрэт, пад якім зазначана:

«Перадавая даярка сельгасарцелі імя Сталіна Гомельскага раёна Тацина Хузеева.

І хай сабе на другой бачынцы таго-ж самага нумару добры паэта й на благі прыстасаванец Максім Танк, пагражакі дзядзьку Сэмю кулаком, выслаліяе «прадстаўнікоў» федэрациі рускіх кандзіц.

«Гэта вялікае паучуцьцё — жыць на чужыне, але адчуваце за сваімі плячымі такую Радзіму, які сягоння зайдросціць увесе свет».

Слоў няма, запраўды — «вялікае паучуцьцё» — жыць у Канадзе, або ѿ ЗША ды зайдросціць калгаснаму прыгону ў СССР. Параўнайце гладкага, пяціпудовага савецкага магната Максіма Танка з шараговай калгасніцай Тацинай Хузеевай, і вы адразу адчуце боль за свой народ. Ёй можа няма ѹ трываліці год, але турботы заўчасна ляглі разорамі на ейны хударлыкі і сумны, а камісці, ві-

даць, прыгожы й вясёлы твар. У ейных глыбака запалых ад працы ѹ нястачы вачохі нічога апрача стомы ѹ распачы. Так на Захадзе выглядаюць толькі напярэдні самагубства. І гэтак, як яна — Тацина Хузеева — выглядае сёньня нашае Радзіма — Беларусь.

Пераходжу да нашае беларускага мовы, да «вопраткі душы», як слушна схарактарызаў яе Францішак Багушэвіч. Завяртанцы съцвярджаюць, што яна, маўляў, дзяржжаўная ў БССР і тым самыя сібе супярочаць. Напрыклад, у № 564 таго-ж «Голосу радзімы», на ягонай апошняй стронцы, у тлумачальнай заменцы яны падаюць гэткі назовы менскіх кінатэатраў, як — «Перамога», «Сынцы», «Зорка» і г. д., а побач вы прычытаеце на іхных шыльдах — «Победа», «Знамі» і навет пад выпадковай «Зоркай» заўважыце афішу — «Пятнадццінадццаты». Трэба канчаткова згубіц рэшткі сумлення, каб гэтак бессаронна хлусіць чытчытом прости ѿ вочы. Можна дадаць іншы ладні іншых фотадакументальных прыкладаў, але ѹ гэтага хопіць для вынаву, што ѿ БССР цяпер пануе мова не Тацины Хузеевы.

Адмайлочы існаваныне ѿ сучасным СССР «культуры асобы», завяртанцы тым на мених у № 500-501 зъмешчаны наступны акафіст:

«Вялікім шчасцем для ўсіх савецкіх людзей іх прыяцеляў за мяжой з'яўліца тое, што на чале Савецкага Саюза стаць гаспадарліві разумны, дасведчаны палітык і дыпламат, нястомны прарагандыст ідэй дружы, прыязні і любві паміж народамі, цудоўны чалавек Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў. Веру, што нашы суайчыннікі гэта цвяроза ацэніваюць...» І г. д. і г. д.

Пэўнече, што цвяроза ацэніваюць, калі бачаць, як гэты «дасведчаны палітык і дыпламат», або «нястомны прарагандыст любві паміж народамі», нібы злублены на гарачым учынку злодзеяў забірае цяпер з Кубы панавезеную ім туды савецкую агрэсіўную зброю. Вось таму так сумна ѿ выглядае Тацина Хузеява, што яе стала абкрадае «цудоўны Мікіта Сяргеевіч», скарыстоўваючы ейныя заробкі для падбіцца імперыялістычнай Масквой вольных народу.

Завяртанцы магчымы здаецца, што іхны пашкілі, напісаныя ѿ пляне тae-ж брахні, як, напрыклад, — «Камедыяны» (асобнае выданье), «Шакалы блукаюць сярод вас» (№ 384), «След, вядзе за мяжу» (№ 584, 590, 591, 592). Ён цяпер жыве ѿ Нью-Ёрку» (№ 623), «Забойцы уціклі у Канаду» (№ 624) і г. д. зъяўляюцца забойчымі для тых суродзіча на чужыне, які ѿ іх згадваюць. Завяртанцы можа перакананы ѿ тым, што калі яны адначасна падаюць да агульнага ведама нашыя адресы, дык мы адразу прадаем свае дамы, або зъмніем кватэры, ці навет пераяжджаєм у іншыя краіны, каб толькі нас не забілі абураныя «прагрэсіўныя суайчыннікі». Усё-ж яны аж занадта зъмешчаны сілу Захаду, як і перабольшываючы моц атамнага, але беспартоўнага СССР. Нам — палітычным эмігрантам — панершае, іхныя сталічныя пагрозы здаюцца толькі съмешчнымі, а, падругое, мы ставімся да іхнае лаянкі, як да ўзнагароды — не

зъмешчаныя на чужыне, але адчуваце за сваімі плячымі такую Радзіму, які сягоння зайдросціць увесе свет».

Слоў няма, запраўды — «вялікае паучуцьцё» — жыць у Канадзе, або ѿ ЗША ды зайдросціць калгаснаму прыгону ў СССР. Параўнайце гладкага, пяціпудовага савецкага магната Максіма Танка з шараговай калгасніцай Тацинай Хузеевай, і вы адразу адчуце боль за свой народ. Ёй можа няма ѹ трываліці год, але турботы заўчасна ляглі разорамі на ейны хударлыкі і сумны, а камісці, ві-

даць, прыгожы й вясёлы твар. У ейных глыбака запалых ад працы ѹ нястачы вачохі нічога апрача стомы ѹ распачы. Так на Захадзе выглядаюць толькі напярэдні самагубства. І гэтак, як яна — Тацина Хузеева — выглядае сёньня нашае Радзіма — Беларусь.

Пераходжу да нашае беларускага мовы, да «вопраткі душы», як слушна схарактарызаў яе Францішак Багушэвіч. Завяртанцы съцвярджаюць, што яна, маўляў, дзяржжаўная ў БССР і тым самыя сібе супярочаць. Напрыклад, у «Голосе радзімы», які ѿ адказаў на тым, што яны падаюць гэткі назовы менскіх кінатэатраў, як — «Перамога», «Сынцы», «Зорка» і г. д., а побач вы прычытаеце на іхных шыльдах — «Победа», «Знамі» і навет пад выпадковай «Зоркай» заўважыце афішу — «Пятнадццінадццаты». Трэба канчаткова згубіц рэшткі сумлення, каб гэтак бессаронна хлусіць чытчытом прости ѿ вочы. Можна дадаць іншы ладні іншых фотадакumentальных прыкладаў, але ѹ гэтага хопіць для вынаву, што ѿ БССР цяпер пануе мова не Тацины Хузеевы.

Адмайлочы існаваныне ѿ сучасным СССР «культуры асобы», завяртанцы тым на мених у № 500-501 зъмешчаны наступны акафіст:

«Вялікім шчасцем для ўсіх савецкіх людзей іх прыяцеляў за мяжой з'яўліца тое, што на чале Савецкага Саюза стаць гаспадарліві разумны, дасведчаны палітык і дыпламат, нястомны прарагандыст ідэй дружы, прыязні і любві паміж народамі, цудоўны чалавек Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў. Веру, што нашы суайчыннікі гэта цвяроза ацэніваюць...» І г. д. і г. д.

Пэўнече, што цвяроза ацэніваюць, калі бачаць, як гэты «дасведчаны палітык і дыпламат», або «нястомны прарагандыст любві паміж народамі», нібы злублены на гарачым учынку злодзеяў забірае цяпер з Кубы панавезеную ім туды савецкую агрэсіўную зброю. Вось таму так сумна ѿ выглядае Тацина Хузеява, што яе стала обкрадае «цудоўны Мікіта Сяргеевіч», скарыстоўваючы ейныя заробкі для падбіцца імперыялістычнай Масквой вольных народу.

Завяртанцы магчымы здаецца, што іхны пашкілі, напісаныя ѿ пляне тae-ж брахні, як, напрыклад, — «Камедыяны» (асобнае выданье), «Шакалы блукаюць сярод вас» (№ 384), «След, вядзе за мяжу» (№ 584, 590, 591, 592). Ён цяпер жыве ѿ Нью-Ёрку» (№ 623), «Забойцы уціклі у Канаду» (№ 624) і г. д. зъяўляюцца забойчымі для тых суродзіча на чужыне, які ѿ іх згадваюць. Завяртанцы можа перакананы ѿ тым, што калі яны адначасна падаюць да агульнага ведама нашыя адресы, дык мы адразу прадаем свае дамы, або зъмніем кватэры, ці навет пераяжджаєм у іншыя краіны, каб толькі нас не забілі абураныя «прагрэсіўныя суайчыннікі». Усё-ж яны аж занадта зъмешчаны сілу Захаду, як і перабольшываючы моц атамнага, але беспартоўнага СССР. Нам — палітычным эмігрантам — панершае, іхныя сталічныя пагрозы здаюцца толькі съмешчнымі, а, падругое, мы ставімся да іхнае лаянкі, як да ўзнагароды — не

зъмешчаныя на чужыне, але адчуваце за сваімі плячымі такую Радзіму, які сягоння зайдросціць увесе свет».

Слоў няма, запраўды — «вялікае паучуцьцё» — жыць у Канадзе, або ѿ ЗША ды зайдросціць калгаснаму прыгону ў СССР. Параўнайце гладкага, пяціпудовага савецкага магната Максіма Танка з шараговай калгасніцай Тацинай Хузеевай, і вы адразу адчуце боль за свой народ. Ёй можа няма ѹ трываліці год, але турботы заўчасна ляглі разорамі на ейны хударлыкі і сумны, а камісці, ві-

даць, прыгожы й вясёлы твар. У ейных глыбака запалых ад працы ѹ нястачы вачохі нічога апрача стомы ѹ распачы. Так на Захадзе выглядаюць толькі напярэдні самагубства. І гэтак, як яна — Тацина Хузеева — выглядае сёньня нашае Радзіма — Беларусь.

Пераходжу да нашае беларускага мовы, да «вопраткі душы», як слушна схарактарызаў яе Францішак Багушэвіч. Завяртанцы съцвярджаюць, што яна, маўляў, дзяржжаўная ѿ БССР і тым самыя сібе супярочаць. Напрыклад, у «Голосе радзімы», які ѿ адказаў на тым, што яны падаюць гэткі назовы менскіх кінатэатраў, як — «Перамога», «Сынцы», «Зорка» і г. д., а побач вы прычытаеце на іхных шыльдах — «Победа», «Знамі» і навет пад выпадковай «Зоркай» заўважыце афішу — «Пятнадццінадццаты». Трэба канчаткова згубіц рэшткі сумлення, каб гэтак бессаронна хлусіць чытчытом прости ѿ вочы. Можна дадаць іншы ладні іншых фотадакumentальных прыкладаў, але ѹ гэтага хопіць для вынаву, што ѿ БССР цяпер пануе мова не Тацины Хузеевы.

Адмайлочы існаваныне ѿ сучасным СССР «культуры асобы», завяртанцы тым на мених у № 500-501 зъмешчаны наступны акафіст:

«Вялікім шчасцем для ўсіх савецкіх людзей іх прыяцеляў за мяжой з'яўліца тое, што на чале Савецкага Саюза стаць гаспадарліві разумны, дасведчаны палітык і дыпламат, нястомны прарагандыст ідэй дружы, прыязні і любві паміж народамі, цудоўны чалавек Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў. Веру, што нашы суайчыннікі гэта цвяроза ацэніваюць...» І г. д. і г. д.

Пэўнече, што цвяроза ацэніваюць, калі бачаць, як гэты «дасведчаны палітык і дыпламат», або «нястомны прарагандыст любві паміж народамі», нібы злублены на гарачым учынку злодзеяў забірае цяпер з Кубы панавезеную ім туды савецкую агрэсіўную зброю. Вось таму так сумна ѿ выглядае Тацина Хузеява, што яе стала обкрадае «цудоўны Мікіта Сяргеевіч», скарыстоўваючы ейныя заробкі для падбіцца імперыялістычнай Масквой вольных народу.

Завяртанцы магчымы здаецца, што іхны пашкілі, напісаныя ѿ пляне тae-ж брахні, як, напрыклад, — «Камедыяны» (асобнае выданье), «Шакалы блукаюць сярод вас» (№ 384), «След, вядзе за мяжу» (№ 584, 590, 591, 592). Ён цяпер жыве ѿ Нью-Ёрку» (№ 623), «Забойцы уціклі у Канаду» (№ 624) і г. д. зъяўляюцца забойчымі для тых суродзіча на чужыне, які ѿ іх згадваюць. Завяртанцы можа перакананы ѿ тым, што калі яны адначасна падаюць да агульнага ведама нашыя адресы, дык мы адразу прадаем свае дамы, або зъмніем кватэры, ці навет пераяжджаєм у іншыя краіны, каб толькі нас не забілі абураныя «прагрэсіўныя суайчыннікі». Усё-ж яны аж занадта зъмешчаны сілу Захаду, як і перабольшываючы моц атамнага, але беспартоўнага СССР. Нам — палітычным эмігрантам — панершае, іхныя сталічныя пагрозы здаюцца толькі съмешчнымі, а, падругое, мы ставімся да іхнае лаянкі, як да ўзнагароды — не

зъмешчаныя на чужыне, але адчуваце за сваімі плячымі такую Радзіму, які сягоння зайдросціць увесе свет».

Слоў няма, запраўды — «вялікае паучуцьцё» — жыць у Канадзе, або ѿ ЗША ды зайдросціць калгаснаму прыгону ў СССР. Параўнайце гладкага, пяціпудовага савецкага магната Максіма Танка з шараговай калгасніцай Тацинай Хузеевай, і вы адразу адчуце боль за свой народ. Ёй можа няма ѹ трываліці год, але турботы заўчасна ляглі разорамі на ейны худар